

Landbrugerne, at de skal kunne købe Majs fra Skib til en nærmere aftalt Pris. Saa snart der er Tale om Lagermajs, bliver Udgifterne uberegnelige; der maatte i hvert Fald kun paalægges den Avance, som Februarforordningen tillod, den, som der altsaa tidligere var givet Adgang til at opkræve. Der er udgaaet Meddelelse om, at Landbrugere, der bestiller Majs fra Skib, kan forlange den til 38 Kr. 60 Øre pr. hkg plus Jernbanefragten, og det har glædet mig at se, at efter at denne Bestemmelse er truffet, er der udsendt Tilbud — jeg kender flere Eksempler — hvor Købmænd tilbyder Majs fra Skib for 38 Kr. pr. hkg, hvilket altsaa viser, at det kan lade sig gøre at forhandle Majs til en lavere Pris.

Ogsaa for Bygimportens Vedkommende var den lave Cifpris, der laa langt under den virkelige Forbrugerpris, uheldig. Det ærede Medlem Hr. Rode mente, at det var fordelagtigt for mig, da jeg ønskede saa store Beløb som muligt i Statskassen, men det er en fejl Betragtning, thi hvis disse Forhold fra Oktober havde fortsat sig med den Afstand fra Cifprisen 35 Kr. til Salgsprisen, vilde den forøgede Dispensationsafgift for Bygget medføre, at al Eksport af Byg var blevet umulig, fordi Bygget da ikke vilde kunne opkøbes til Eksport til en Pris, der muliggjorde, at en saadan Eksport kunde finde Sted. Naar det ærede Medlem Hr. Rode udtalte Ønsket om, at den Eksport af Maltbyg skulde blive saa lille som mulig, kan jeg heller ikke i den Henseende være enig med ham. Hvorfor i al Verden skulde vi ikke her fra Landet udføre saa meget Byg i Øjeblikket, som det overhovedet er muligt, naar vi i Øjeblikket kan faa tæt op mod 70 Kr. pr. hkg for det og kan indføre lige saa meget Majs, det skal være, til 35 Kr. pr. hkg. Det er det ærede Medlems agitatoriske Virksomhed — men Sommeren har ogsaa slidt stærkt i saa Henseende —, der har ført ham ud paa disse vilde Veje. Det ærede Medlem ynder at tale om Samfundshensyn. Hvis vi skal tage Samfundshensyn, forekommer det mig, at det vilde være fuldkommen molboagtigt, om vi ikke her i Danmark i højest mulig Grad udnyttede den Chance til Forbedring af vore økonomiske Forhold overfor Udlandet, der ligger deri, at vi kan eksportere Byg til nærved 70 Kr. pr. hkg, som kan erstattes ved Import af et Produkt til 35 Kr. pr. hkg.

Det ærede Medlem Hr. Rode kredser

stadig om det Møde i Aarhus, hvor det ikke lykkedes ham at overbevise Landbrugets Repræsentanter om Betimeligheden af, at Staten overtog al Indførsel af Foderstoffer. Det ærede Medlem refererede dette Møde saaledes, at saavel Landboerne som jeg ønskede at komme bort fra den bestaaende Ordning, idet vi var lige glade, hvad det kostede. Den Betragtning kan jeg imidlertid ikke anerkende. Nej, vi ønskede at komme af med dette Centralindkøb hurtigst muligt, fordi vi ansaa det for i høj Grad skadeligt og demoraliserende for hele Handelsvirksomheden paa et saa overordentlig vigtigt Omraade, som Majsimporten var. Naar det ærede Medlem tilføjede, at Eneretten — det var det, han kæmpede for — til Importen af Majs blev anbefalet af alle de sagkyndige, kan jeg ikke nægte, at han har Ret, forsaavidt han derved forstaaer de sagkyndige Foderstofimportører. Men de, han saaledes kalder sagkyndige, var netop de samme, som skulde have denne Eneret; og jeg skulde tage meget fejl, om man ikke i de allerfleste Tilfælde, naar der er Tale om at give en Mand eller en Gruppe af Mænd et bestemt Privilegium eller Monopol og spørger dem om deres Mening, er udsat for at faa til Svar — det er menneskeligt —, at det er i høj Grad værd at tilstræbe at faa dette Monopol indført. Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse anførte, at jeg selv havde faaet Eneret til Indførsel af Sukker og Hvede til Landet ved den nye Kornlov, viser det Karakteren af hans Argumentation. Det ærede Medlem ved jo, at Kornloven, og Sukkerloven for Sukkerets Vedkommende, forbyder Indførsel, fordi vi ikke ønsker den, men det har vel aldrig været det ærede Medlems Mening, at denne Centralindkøbsordning skulde medføre, at den forhindrede Indførsel af Majs og Oliekager til Landet. Det, der var Tale om paa Mødet i Aarhus, var, at det ærede Medlem Hr. Rode kæmpede for, at vi skulde beholde den Ordning det Høstaar ud, som nu forlængst er udløbet, medens det Flertal, der var, har været enig med mig om det ønskelige i, at vi hurtigst muligt kom bort fra det. Vi udtalte, at vi ønskede fri Handel indført uden Hensyn til, om Høstaaret var til Ende eller ikke. Jeg maa indrømme, at der blev formelt givet Tilladelse til fri Import ved Siden af Centralkontorets Import, men det var kun formelt, thi det har vist sig, at denne frie Import har været betydningsløs. Først nu, efter at Centralkontorets Opkøb er nær